

Mariana de Ibarra de Ochoa (1904-1990)

Mariana va començar a freqüentar el Museu de Barcelona de molt jove, i els seus primers mestres varen ser els lepidopteròlegs Ignasi de Segarra i l'alemany Otto Ch. Rosset; i més endavant, Ch. du Dresnay i es Y. De la Jonquière. Molt aviat va establir contacte i una activa relació amb entomòlegs de l'època, tant de Catalunya com de fora, i col·laborà molt freqüentment amb els germanas Vilarrúbia, l'abbé Bernier, C. Boursin, P. Henriot, W. Marten i d'altres. Els seus llibres de referència eren les obres dels lepidopteròlegs Class, Adalbert Seitz (*Die Gross-Schmetterlinge der Erde*. Vol. I-XVI, 1909-1929) o Jules Culot (*Noctuelles et géomètres d'Europe*. Vol. I-IV, 1909-1913 / 1917-1919).

Les zones sobre les quals va fer recerca de fauna va ser a les Balears (havia nascut a Palma de Mallorca), les Guillerries, el Montseny, Catalunya Nord, i d'una manera molt àmplia i perllongada, la Vall d'Aran¹, de la qual va publicar el *Catálogo de lepidópteros del Valle de Arán* (1972-1974), les primeres cites de les espècies d'aquesta regió pirinenca. Esporàdicament va visitar altres indrets de la Península i del sud de França, i Boursin va fer conèixer moltes de les seves troballes.

Va aportar una gran quantitat de citacions noves per a Catalunya i per a la Península, especialment d'heteròcers. Va publicar deu treballs sobre lepidòpters, quatre d'ells a Catalunya, i es va editar el seu diari de captures, que apareix en el *Catálogo de lepidópteros de la colección de Mariana de Ibarra* (1958).

Aquesta dilatada activitat va ser recollida en una valuosa col·lecció, especialment de fauna pirinenca, amb més de 20.000 exemplars, la qual va ser adquirida l'any 1996 per l'*American Museum of Natural History* de Nova York, on està actualment dipositada

¹ El seu pare era enginyer de ponts i camins i havia estat destinat a aquella zona per encarregar-se de la construcció del túnel de Viella, on hi va estar uns tres anys, junt amb la família.